

MINOTAURE

Cau la nit damunt nostre
i res no podem fer per aturar-nos
l'un a l'altre:
tot llisca suaument i en silenci
—mans, vestits, paraules—,
i ens enllacem profusament,
mai no sabent, però,
qui és la platja i qui l'onada,
qui el vent i qui la casa,
qui la branca i qui la neu,
quan és precisament llavors
que ho som tot alhora.

Susanna, Àlex. “Minotaure”